

บทโครงร่าง (Story Outline)
ภาพยนตร์ เรื่อง โชคชะตา ข้าไม่สน
(Drive Good Lucky)

Copy writer :

SUDIN CHAOHINFA สุติน ชาวหินฟ้า
dfilm school / www.igoodmedia.net
e-mail – sudin.expert@yahoo.com
phone – (+66) 8 8291 9232
date – 1 August 2018

Length : 100 sec.

Theme :

ผลของความซื่อสัตย์ และการทรยศหักหลัง

Genre :

ผจญภัย – adventure

อภินิหาร แฟนตาซี – fantasy miracle

Log line:

ตาก ยศ ตำแหน่ง การแข่งขัน ความฉลาด
ความสุข บางครั้ง ไม่อาจได้มาเพราะ ความ
ซื่อสัตย์. ห้วงเวลาเท่านั้น ที่จะพิสูจน์ ความ
ยั่งยืนของสิ่งเหล่านี้ นั่นคือ ัจจะแห่งอมต
ธรรม.

Premise:

เกิดอุปสรรคและความหายนะอะไรขึ้น กับ **ลืออง โข** ผู้ยึดมั่นต่อความซื่อสัตย์ของตัวเอง ซึ่งอุปสรรคและความหายนะเหล่านั้น ล้วนเกิดจากการทรยศหักหลังของเพื่อนรัก. เพื่อเป็นการทดสอบ ความเชื่อมั่นที่มีต่อความซื่อสัตย์ คุณพระเจ้าของเขา แม้ต้องแลกด้วยชีวิต เขาจะทำอย่างไร, ลู้หรือยอมแพ้.

Synopsis :

เมื่อเพื่อนรักของ **ลืออง โข** ที่ 3 คน คือ **เลวิส เหลียง, บีโม เรย์** และ **หลุยส์ ไชยงค์** ต่างทรยศหักหลังเขา เพียงเพื่อกีดกันเขา ไม่ให้เป็นผู้มีส่วนร่วมและส่วนแบ่ง ในการเดินทางไปล่าสมบัติ ที่ **เกาะเซอร์กา** ซึ่งเป็นเกาะลับมหัศจรรย์ มีสมบัติมากมาย ตามลายแทงที่พวกเขาาร่วมกันเป็นเจ้าของ. ลืออง โข ต้องเอาตัวรอดในเกาะแห่งนี้ ภายใต้การช่วยเหลือของ **อาเธอร์ ฌู** เฒ่าทะเล ผู้พิทักษ์ **คริสตัลแห่งกาลเวดา** ตามบัญชาของ **เทพอมตะ**. แต่แล้ว ก็มีเหตุการณ์ที่เขาต้องยอมสูญเสียดวงตา ให้กับจอมโจรสลัด **แคร์ริกเกอร์ เบโรสะเปโร** ผู้โหดเหี้ยม เพื่อแลกกับชีวิตของ อาเธอร์ เฒ่าทะเล ผู้มีบุญคุณ. ด้วยความดี ความซื่อสัตย์ของ ลืออง โข ทำให้เขา

ได้รับพรวิเศษในการมองเห็น แทนดวงตาอีกข้าง หนึ่งกลับคืนมาเป็นการตอบแทน แม้ว่าดวงตาจริงของเขาจะบอดสนิท. เขาได้รับภารกิจจากเทพอมตะ ให้เป็นผู้พิทักษ์ ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา รุ่งถัดไป ทำให้เขามองเห็นความหายนะ ของเพื่อนทั้งหมดของเขา ผ่านมโนภาพ ซึ่งเกิดจากปาฏิหาริย์ของคริสตัลแห่งกาลเวลา ที่เขาปกป้องมันไว้.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1

คำคืนหนึ่ง เมื่อมองระยະไกล จะเห็นเงาคำทะเลอันเจียบสงบ มีแสงไฟส่องลอดออกมาจากห้องหนึ่ง ได้ยินเสียงแว่วๆ ผสานกับแรงลมทะเลของบุคคลกลุ่มหนึ่ง ที่อยู่ภายในนั้น. พวกเขาสนทนา ได้เถียงกัน ในการวางแผนทำอะไรบางอย่าง.

ในห้องนั้น ปรากฏวัตถุโบราณล้ำค่า หลากหลายชนิด แสงไฟจากแสงเทียนส่องไปทั่วห้อง และแสงจากเตาไฟ มันสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องนี้. สิ่งปรากฏบนโต๊ะ

กลมตรงกลาง คือแผนที่โบราณ ซึ่งพวกเขา
เรียกว่า ดายแทงมหาสมบัติ แห่งเกาะสวรรค์ที่มี
ชื่อว่า *เซอ์กา* อันเป็นเกาะลึกลับ ยากที่ผู้ใดจะไป
ถึง มันไม่ปรากฏอยู่บนแผนที่โลก มีเพียงคำเล่า
ลือเท่านั้นว่า มันมีอยู่จริง. พวกเขาได้ดายแทงนี้
มา เท่ากับยืนยันว่า นี่คือการเข้าหมายเดียวกันที่
พันธมิตรทั้งสี่ฝ่าย กำลังวางแผนที่จะไปที่นั่น.

แล้วแผนการก็เริ่มขึ้น

ชายผู้มีร่างสูง ผิวขาว ผมยาวถึงไหล่ ในชุด
นักล่าสมบัติ เพื่อนๆ เรียกว่า **เลวิส** หรือ เลวิส
เหล็ก จากดินแดนมังกร ผู้มีความฉลาดรอบรู้ใน
การขุดค้นหาสมบัติโบราณ. เขายืนขึ้นอย่างสง่า
แล้วมองไปที่ชายตัวเล็กกว่าทุกคน ที่นั่งอยู่ข้างๆ
หากแต่มีใบหน้าคมสัน ดวงตาค่อนข้างกลมโต ผม
หยิกเป็นลอน ดูสง่างาม แต่อยู่ในชุดที่ไม่ต่างจาก
ยาจก คนไร้ทรัพย์สิน ในหมู่สหาย เรียกเขาว่า
ลืออง โข หนุ่มสายเลือดผสมอาทิตย์อุทัย-อิตา
เลียน. เขาเป็นผู้ค้นพบดายแทง และเขาทำตาม
สัญญา ที่จะไม่ทรยศกับเพื่อน โดยการครอบครอง
ดายแทงไว้เพียงผู้เดียว. เลวิส ต้องการแผนการที่
ดีในการเดินทาง เขาจึงขอความเห็นจากเพื่อนๆ.

บีม เรย์ อดีตหัวหน้าหมู่บ้านชาวเล แห่ง
เกาะชวา ผู้มีบริวารถูกเรียกว่าร้อยคน เขาพยุ่ง

ร่างอันสูงใหญ่และอ้วน มีหนวดเคราครึ่งใบหน้า
ยื่นขึ้นอย่างช้าๆ ด้วยท่าทางสุขุมสมเป็นผู้นำ。
แม้ว่าเขาจะมีทรัพย์สินเงินทองและบริวารมากมาย
แค่นี้ก็ทำให้เขามีความสุขแล้ว แต่การผจญภัยเป็น
เสน่ห์อย่างหนึ่งที่เขาไม่อาจพลาดงานนี้ได้ เพื่อ
เป็นการรับประกันในความปลอดภัยให้แก่สหาย
และไม่ต้องลำบากจนเกินไป เขายินดีให้ใช้เรือ
ขนาดใหญ่ของเขา เป็นพาหนะเดินทาง และให้
เพื่อนๆ ทุกคน ร่วมเดินทางไปด้วย พร้อม
ข้อเสนอที่ว่า สมบัติที่หาได้จะแบ่งเท่าๆ กัน
หลังจากหักส่วนเกินที่เขาควรจะได้รับ ในฐานะ
ผู้นำ。

ข้อเสนอนี้ ทำให้ **หลุยส์ ไชยงค์** หัวหน้า
ผจญภัยแห่งแผ่นดินสุวรรณภูมิ ถูกผสมไทย-ฝรั่ง
เศส รู้สึกไม่พอใจ เขาขยับใบหน้าที่คมเข้ม ผิว
ผสมดำแดง คิ้วเข้ม บนร่างสูงทะมัดทะแมง เขา
แย้งว่า การค้นหาสมบัติครั้งนี้ ต้องเป็นการ
แข่งขัน ใครหาได้มาก ขนไปได้มาก ก็ให้เป็นสิทธิ์
ของคนนั้น ดังนั้น ต่างคนต่างไปด้วยเรือของ
ตัวเอง. เราย์ แย้งว่า ครั้งแรกเขาก็คิดเช่นนั้น แต่
นั่นไม่เป็นธรรมกับเพื่อนๆ เขายังบอกอีกว่า แล้ว
ถืององ จะไปอย่างไร เรือของเขาเล็กเกินไป เขาก็
ควรมีส่วนแบ่งในแผนนี้ด้วย และที่สำคัญ ถืององ

เพียงคนเดียว ที่อ่านลายแทงนี้ได้ พวกเราต้องพึ่ง
เขา.

แต่ หลุยส์ ก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดี เขามองเห็น
ว่าจะเกิดเรื่องทรยศขึ้นได้ จะมีใครรับประกันได้ว่า
ลีดอง จะบอกความจริงทั้งหมด ในลายแทง.

ลีดอง ถูกพาดพิง รู้สึกไม่สบายใจ เขาอธิบาย
ว่า เขาไม่เคยคิดหักหลังเพื่อน แม้เขาจะรู้ตำแหน่ง
สมบัติที่จริง การขุดสมบัติเพียงคนเดียว อาจไม่
ปลอดภัยจากพวกโจรสลัด ลีดองจึงหันหน้าหลุยส์
พูดกับเขาอย่างเป็นจริงเป็นจังว่า พวกเราบางคน
อาจจะเป็นใครก็ได้ ถ้าเผชิญหน้ากับโจรสลัด
แคร์ริกเกอร์เมื่อใด นั่นแหละคือโชคร้ายละ แน่นอน
เขาจึงต้องมีเพื่อน ดังนั้น อย่ามาดูหมิ่นน้ำใจและ
ความซื่อสัตย์ของตน.

เพียงแค่เอ่ยชื่อ แคร์ริกเกอร์ หรือ แคร์ริกเกอร์
เบโรสเบโร ก็ทำเอาทุกคนรู้สึกสยดสยองไปไม่น้อย
ยกเว้น หลุยส์ เพราะเขาเองก็มีศักดิ์ศรี เป็น
ทายาทผู้สืบเชื้อสายจอมโจรสลัดในตำนาน แจ็ค
สแปร์โรว์ เช่นกัน.

ทุกคนเงยบไปครู่หนึ่ง ลีดอง จึงเอ่ยซ้ำยืนยัน
ความซื่อสัตย์ของตนอีกว่า ต่อให้เขาเป็นผู้
ครอบครอง ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา เขาก็จะไม่
เก็บไว้คนเดียว.

เมื่อเอ่ยถึง คริสตัลแห่งกาลเวลา เหมือนเป็นมนต์สะกดให้ทุกคนนิ่ง กลบกลืนความรู้สึกสยงของโจรสลัดแครีกเกอร์ไปชั่วขณะ. ทุกคนนั่งลงมองหน้ากันและกัน รวากับว่า พวกเขาได้สัมผัสสิ่งสำคัญที่สุดไปในโลกของการล่าสมบัติและการผจญภัยทางทะเล.

ดีดอง ทำลายความเงียบด้วยคำกล่าวที่ว่า มันก็แค่คำเล่าลือ ตัวเขาเองเป็นนักแสดงโชคที่เก่งกล้าคนหนึ่ง ก็ยังไม่เคยพบเห็นคริสตัลแห่งกาลเวลา ที่ไหนเลย แม้ว่ามันจะเป็นของวิเศษมหัศจรรย์ แต่ไม่ใช่ว่าจะมีผู้ใดครอบครองมันได้โดยง่าย พวกเราไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่า คริสตัลแห่งกาลเวลานั้น มีตัวตนจริงหรือไม่ และถูกเก็บไว้ที่ใด เขาบอกให้สหายทั้งสามคน มองข้ามมันไปได้เลย. แต่เลวิสแย้งว่า น่าเสียดาย ของวิเศษนั้นจะทำให้พวกเขาารู้ที่ซ่อนของขุมสมบัติ ไม่ใช่แค่โลกใบนี้เท่านั้น.

ในเมื่อยังไม่มีข้อสรุปที่ดี และไม่ต้องการให้สหายทั้งสี่คน แยกความสามัคคีกันไปมากกว่านี้ เลวิส จึงเสนอแผนการเดินทาง คือ สหายทุกคนต่างก็มีเรือและลูกเรือเป็นของตนเอง เรือทุกลำจะเกาะกลุ่มกันไป จะไม่มีผู้ใดแยกกัน ที่สำคัญคือหากเกิดพายุ และเรือลำใดอัปปาง หรือเจอกับ

พวกโจรสลัด พวกเขาจะช่วยเหลือกัน และเมื่อไปถึงเกาะเซอร์กาแล้ว ใครมีปัญญาชนสมบัติไปได้เท่าไร เป็นสิทธิ์ของผู้นั้น. เดวิส เสนอต่อว่า ให้ลือองไปกับตน และเขาจะเป็นผู้นำขบวนไป และจะแวะพักเติมน้ำ อาหาร ที่เกาะนี้ เขาชี้ไปที่เกาะแห่งหนึ่งในแผนที่ลายแทง.

ทุกคนเงยไปครู่หนึ่ง และคิดว่าไม่มีแผนที่ดีกว่านี้ เดวิส จึงสรุปแผนการเดินทาง พวกเขามีเวลาเตรียมตัวหนึ่งเดือน.

องก์ 2

ลืออง กลับไปหาภรรยา และเตรียมตัวในการเดินทางไปเผชิญโชคครั้งนี้. เรย์ กลับไปที่หมู่บ้านของตน เพื่อตระเตรียมอาหาร สุรา ยา และเครื่องอำนวยความสะดวก อาวุธป้องกันตัว และคัดเลือกลูกเรือฝีมือดี แม้ว่าเขาจะมีเรือขนาดใหญ่และทันสมัยกว่าสหายทั้งสามคน แต่เขาก็ไม่ประมาท. หลุยส์ มุ่งศึกษาหาวิธีตัดแปลงเรือให้แข็งแรง สามารถรับน้ำหนักได้ดี ไปพร้อมๆ กับการสะสมอาวุธ อาหาร และฝึกลูกเรือในการต่อสู้.

การเตรียมตัวของ เดวิส ก็ไม่ต่างจากเพื่อนๆ เขาเตรียมวางแผนเส้นทางเดินเรือร่วมกับ ลืออง. ลืออง ยังชื่นชมเขามากกว่า เป็นเพื่อนที่ฉลาดที่สุด ส่วนเดวิสก็ชื่นชมว่า ลือองก็เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

จริงใจมากที่สุด.

แต่ในบรรดาหลายทั้งห้าคน ต่างก็มีแผนสองแผนสาม อยู่ในใจทุกคน และซ่อนมันไว้ ยกเว้น ลีเอง มีเพียงแผนเดียว คือไปกับเลwis เพื่อนๆ ไปให้ถึงเกาะเซอร์กา ให้ดำเรือ เขาหวังว่าการเดินทางผจญภัยล่าสมบัติเซอร์กา ในครั้งนี้ จะดำเรือได้ด้วยคำมั่นสัญญา ที่จะจริงใจต่อกัน และไม่ทรยศหักหลังกัน.

เมื่อครบกำหนดเวลา ขบวนเรือเดินทะเล 3 ลำ พร้อมลูกเรือไปล่าสมบัติ เริ่มออกเดินทาง. ใบเรือถูกกางออกรับกระแสลม เมื่อออกสู่ท้องทะเล ลูกเรือของทุกลำต่างเข้มแข็ง มีกำลังใจ ด้วยหวังว่าเมื่อพบสมบัติ และนำไปขายได้เงินไปใช้สอยตามที่ทุกคนต้องการ. เรือของ เลwis นำขบวน ถัดไปเป็นเรือของ บีโม เรย์ และ หลุยส์ ไชยรงค์ ซึ่งเกาะกลุ่มกันไปห่างๆ.

การเดินทางผ่านไป 10 วัน คราวานเรือล่าสมบัติเซอร์กา พักแวะเติมน้ำ อาหาร ที่เกาะแห่งหนึ่ง. ลูกเรือของเรือทั้ง 3 ลำ รวมกันกว่า 150 ชีวิต ต่างชุมนุมพักเหนื่อย กิน ดื่ม สนุกสนาน เฮฮา. ที่เต็นท์พัก ของหลายทั้ง 4 คน สุรา ทำให้การสนทนาเริ่มออกрсชาติการแข่งขันกันและกัน.

เรย์ ลงทุนไปกับงานนี้ไม่น้อย เขาต้องสนอง

ถูกเรือให้ครบทุกคน ดังนั้น เขาต้องได้สิ่งตอบแทนที่คุ้มค่า หลุยส์ มีความปรารถนา ไม่ใช่แค่แสวงหาชุมทรัพย์เซอ์กาเท่านั้น เขามีเป้าหมายไปไกลกว่านั้น คือ การได้ครอบครองผลิตภัณฑ์แห่งกาลเวลา. เลวิส ถามว่า ถ้างานนี้ล้มเหลว พวกเขาทั้งหมดไปไม่ถึงเกาะเซอ์กา จะทำอย่างไร หลุยส์ บอกว่านั่นคือข้อผิดพลาดของ เลวิส ทั้งที่มีลายแทงอยู่กับมือ พวกเขาจะไปไม่ถึงเซอ์กาได้อย่างไร เรย์ ตอกย้ำบรรยากาศความขัดแย้งอีกว่า จะไม่มีใครคิดทรยศเขา เพราะเขามีลูกเรือมากกว่า. ลีออน เริ่มมองเห็นวิหวนความขัดแย้งจึงเตือนสติให้สหายทุกคน รักษาคำสั่งสัญญา และช่วยเหลือกัน เพราะไม่มีใครรู้ว่า ในสถานการณ์ล่าสมบัติ จะพบอุปสรรคอะไรบ้าง ทุกคนอาจตายหมด. เลวิส ปกป้อง ลีออน เขาเห็นด้วยกับสิ่งที่ลีออนพูด. บรรยากาศความขัดแย้งสงบลง แต่ถึงร่องรอยความไม่พอใจแก่ เรย์ หลุยส์ และ เลวิส. ในความขัดแย้งของพวกเขา มีความรู้สึกร่วมอยู่อย่างหนึ่ง ที่ลีออน ไม่อาจล่วงรู้ได้.

การเดินทาง ดำเนินต่อไปอีก 10 วัน ตลอดทั้ง 10 วัน เลวิส เรียนรู้การอ่านลายแทงจาก ลีออน จนมั่นใจว่าเข้าใจดีแล้ว. เขาขอร้องให้ ลีออน เล่าถึงความเป็นมาของ คริสตัลแห่ง

กาลเวลา ในฐานะผู้เชี่ยวชาญวัตถุโบราณ ไม่แพ้
อินเดียน่า โจน.

ลีดอง เล่าว่า คริสตัลแห่งกาลเวลา เป็น
สมบัติของจักรวาล, เทพอมตะ เป็นผู้ค้นพบมัน
เมื่อครั้งจักรวาลก่อกำเนิด มันได้รับการปกป้องมา
ตลอด เพื่อไม่ให้ถูกสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มีมนุษย์
ผู้หนึ่งคอยพิทักษ์มันไว้ แต่เขาก็ไม่รู้ว่า คริสตัล
แห่งกาลเวลาจะมีตัวตนจริงหรือไม่ และผู้พิทักษ์
เป็นใคร เขารู้ประวัติมันคร่าวๆ แค่นี้. เลวิส ถาม
ว่า แล้วเพราะเหตุใด ผู้คนจึงต้องการครอบครอง
มัน ลีดอง เล่าต่อว่า เมื่อนำมันไปสัมผัสกับ
แสงอาทิตย์ มันสามารถทำให้ผู้ครอบครอง ซ้ำม
เวลาไปในอดีตและอนาคตได้ตามที่ปรารถนา เลวิส
ยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย ซึ่งลีดองไม่อาจคาดเดาว่า
เลวิสเพื่อนรักกำลังคิดอะไร.

ถ้าแผนที่ลายแทงบอกไว้ไม่ผิด, เมื่อการ
เดินทางของพวกเขา ผ่านมาถึงเกาะห้วงกะโหลก
นั่นหมายถึงว่า พวกเขามาถูกทางแล้ว และใกล้
เกาะเซอร์กา เข้าไปทุกขณะ. เลวิสและลูกเรือของ
เขา จะต้องผ่าน การต้อนรับจากอสูรแห่งท้อง
ทะเล ในด่านแรกนี้ ก่อนเหยียบย่างขึ้นไปบนเกาะ
เซอร์กา. มันเป็นอสูรที่ไม่มีชีวิต ไม่มีหัวใจ มันมา
พร้อมกับคลื่นทะเลที่ปั่นป่วน จนลูกเรือรู้สึกได้

เหมือนถูกปีศาจจับเรือเหวี่ยงโยกโยนไปมา จนน่า
สะอิดสะเอียน น่าเวียนหัว บางคนทนไม่ได้
ก็อาเจียนออกมา.

ระหว่างที่ถูกเรือ กำลังสาละวนอยู่กับการ
ประคองเรือไม่ให้ล่ม สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นกับ
ลืออง, ลือองถูกเรือเหวี่ยงตกจากเรือ พร้อมกับ
กล่องใส่แผนที่ลายแทง ที่เขาห้อยติดตัวไว้. โชคดี
ที่สายสะพานของกระบอกแผนที่ เกี่ยวข้องกับขอเหล็ก
ข้างเรือ ลืออง จึงห้อยโตนาง โยนโยกไปตาม
แรงเหวี่ยงของคลื่น. เขาร้องเรียกให้เลวิสช่วย
เลวิส รีบคว้าสายสะพานของกระบอกแผนที่ไว้ได้
ทัน แต่มันรับน้ำหนักตัวของลือองไม่ไหว ลืออง
สับตากับเลวิสของร้องให้ช่วย แต่เขาก็อ่านสายตา
ของเพื่อนไม่ออกว่า เพราะเหตุใดเพื่อนรักจึงชักช้า
ปล่อยให้เขาห้อยโตนางเกือบจะตกทะเล. ลืออง
เริ่มสะทกสะท้านกับชะตาชีวิตของตัวเอง เมื่อเขา
มองไปที่ดวงตาของเลวิส.

เลวิส คคว้าสายสะพานกระบอกแผนที่ลายแทง
ไว้ จนกระทั่งมือของลือองอ่อนล้า. ในที่สุด ลืออง
ก็หลุดร่วงสู่ท้องทะเล โชคดีที่มีกล่องใหญ่ใบหนึ่ง
หล่นตุ้มลงไปที่ใกล้ๆ ตัวเขา. เหมือนเป็นความ
ตั้งใจ ที่จะให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้.

ลืออง รีบเอาตัวรอดจากอสุรกายแห่งท้อง

ทะเล ด้วยการเกาะกล่อ่งใบใหญ่ช่วยชูชีพ ซึ่ง
แล้วแต่ว่ามันจะพาเขาไปที่ใด.

อีกด้านหนึ่งของท้องทะเล ห่างจากเกาะหัว
กะโหลก ออกไปทางด้านขวา 90 องศาตะวันตก
ราวไม่กี่ไมล์ ชายชราแห่งท้องทะเลผู้หนึ่ง กำลัง
เล่นเรือเล็กของตน หนีบางสิ่งที่ไล่หลังเขา เขา
มองเห็นความปั่นป่วนของทะเลข้างหน้า เขาดังเด
นิคหนึ่ง น้ำมันเหมือนหนีเสื้อปะจระเข้ แต่เขาก็ไม่มี
ทางเลือก เขาคัดสินใจ เล่นเรือต่อไปข้างหน้า ซึ่ง
อาจมีทางรอดมากกว่า ย้อนกลับไปปะทะกับเสื้อ.

เลวิส รีบบัญชาให้ลูกเรือใช้ใบพาย บังคับเรือ
ออกไปให้พ้นๆ อสุรบ้านี้. พอพ้นออกไปได้ เขาสั่ง
ให้ลูกเรือกางใบเรือรับกระแสลม เรือวิ่งฉิวทิ้งห่าง
จากคลื่นทะเลอันปั่นป่วนไปได้อย่างหวุดหวิด และ
มุ่งหน้าสู่เกาะเซอร์กา ด้วยรอยยิ้มที่ซ่อนไว้ ทิ้งให้
เสื้ออง เผชิญกับชะตากรรมเพียงลำพัง.

อีกด้านหนึ่งของห้วงทะเลอันเว้งว่าง เรือของ
โจรสลัดลำหนึ่ง เล่นผ่านอาณาบริเวณที่ไม่ไกล
จากเกาะกะโหลกเท่าไรนัก จอมโจรสลัด ผู้มี
ใบหน้าที่แสดงถึงความโหดเหี้ยม ผ่านศึกต่อสู้มา
ไม่น้อย สังกะตได้ไม่ยาก คือ มีนัยน์ตาเพียงข้าง
เดียว ที่บริเวณแก้มด้านตรงข้าม มีรอยบากอัน
เกิดจากของมีคมฝากไว้เป็นที่ระลึก. เขาส่อง

ทางไกลด้วยกล้อง แทนที่จะพบสิ่งที่ต้องการ แต่กลับเป็นแนวของคลื่นทะเลที่กำลังปั่นป่วน เขาก็แสดงอาการโกรธขึ้นมา ด้วยการถีบลูกสมุนโจรคนหนึ่ง ล้มกลงที่กลางลำเรือ แล้วตั้งให้แผ่นเรืออ้อมไปทางทิศตะวันออก เพื่อหลบหลีกจากการปะทะกับคลื่นยักษ์ที่อยู่ข้างหน้า แล้วตามหาสิ่งนั้นให้พบ.

เรือของเลวิส เริ่มห่างจากเพื่อนๆ ออกไป ด้วยความเร็วที่ไม่เคยเร็วแบบนี้มาก่อน. ไม่มีใครรู้เลยสักนิดว่า เลวิส ทำอะไรกับเรือของเขา จึงแล่นได้เร็วและทิ้งห่างพวกเพื่อนๆ ไกลออกไปทุกขณะ ในใจเขาคิดอะไร. แน่แน่นอนว่า คนฉลาดอย่างเลวิส ต้องทำในสิ่งที่คนอื่นคิดไม่ถึง.

ลืออง พยายามเอาตัวรอด โดยการเกาะกล้องไปใหญ่ลอยไปตามกระแสคลื่น เขาไม่อาจคาดเดาได้ว่า เมื่อไหร่ คลื่นอันบ้าคลั่งนี้จะจบลงไม่เช่นนั้น ชีวิตของเขาอาจต้องจบลงในเวลานี้. ขณะท้องทะเลปั่นป่วน, ลือองสังเกตเห็นนกทะเลตัวหนึ่ง บินโฉบผ่านมา แล้วก็ผ่านไป เขาคิดบางสิ่งเกี่ยวกับนกตัวนั้น. ชะตาชีวิตของเขารั้งอยู่กับความเมตตาของอสูรแห่งท้องทะเล.

ชายชราแห่งท้องทะเล ก็ประสพภาวะเดียวกัน เรือของเขาถูกคลื่นทะเลบ้าโชนไปมาเหมือนลูก

บอด. นกทะเลตัวเต็ม บินโฉบเฉี่ยวไปมา. เขาพยายามประคองเรือให้ลอยอยู่บนผิวน้ำให้นานที่สุด ซึ่งเรือของเขาแม้จะมีขนาดเล็ก แต่มีความพิเศษอย่างน่าทึ่ง คือมันไม่จม เมื่อเผชิญกับอสุรแห่งท้องทะเล มันจะทำหน้าที่เหมือนเรือดำน้ำและลอยขึ้นมาบนผิวน้ำได้เอง เพียงแต่ว่า เจ้าของเรืออย่าหลุดออกจากตัวเรือเท่านั้น ก็จะรอดชีวิตได้.

กล่องใบใหญ่ช่วยชูชีพพา ลีออน ออกมาจากเขตบ้ำคั้งของท้องทะเล คดเคี้ยวและเริ่มสงบขึ้นทุกขณะ. ลีออน ถอนหายใจ ที่รอดชีวิตมาได้. และเขาก็เริ่มมีความหวังมากขึ้น หลังจากนั่งรอนอนรอบบนกล่องใบใหญ่นั้น เขามองเห็นเรือเดินทะเลลำหนึ่ง กำลังแล่นตรงมาที่เขา เมื่อมันแล่นมาอยู่ในระยะที่สายตามองเห็น เขาจำได้ มันคือเรือของ หลุยส์ ไชยวงศ์. ลีออนตั้งใจมาก ตะโกนและโบกสัญญาณด้วยผ้า ให้คนบนเรือมองเห็น.

หลุยส์ ล่องกล่องทางไกล และมองเห็นลีออนให้สัญญาณขอความช่วยเหลือ. เขาเริ่มโพกัสความคิด, เพราะเหตุใด ลีออนจึงถูกทิ้งให้ลอยอยู่กลางทะเลอย่างโดดเดี่ยวเช่นนี้ หากเลวิสจะฆ่าเขาเสีย ก็ทำได้ไม่ยาก แต่ดูเหมือนเป็นการจงใจที่จะให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้.

ภาพในสมองของเขาผุดขึ้นมา <flash back

scene> คี้นที่พวกเขาพักแวะเติมน้ำ อาหาร ที่
เกาะแห่งนั้น, บรรยากาศความขัดแย้งสงบลง
แต่ถึงร่องรอยความไม่พอใจแก่ เรย์ หลุยส์ และ
เลวิส. ในความขัดแย้งของพวกเขา มีความรู้สึก
ร่วมอยู่อย่างหนึ่ง เรย์ หลุยส์ และ เลวิส ต่าง
สับสนกัน และแรงแงแย้งสำคัญ ซึ่งมีเพียงเขาสามคน
เท่านั้นที่รู้. <end flash back scene>

หลุยส์ ลดกลัองสองทางไกลลงแนบกับอก
พูดกับตัวเองว่านี่คือการแข่งขัน เขาต้องไม่แพ้.
หลุยส์ ตั้งให้ลูกเรือแล่นเรือต่อไป ด้วยความเร็วที่
เร่งสุดกำลัง เท่าที่เขาขี้ตไ่่นวัตกรรมให้แก่เรือ
ของเขา จนทำให้มันมีความซับซ้อนยากที่จะ
เข้าใจ. ลูกเรือต่างพากันแปลกใจ และให้ร่องยินดี
ที่เรือของพวกเขาแล่นได้เร็วกว่าปกติ.

นกทะเล บินกลับมาที่ชายชราแห่งท้องทะเล
อีกครั้ง ขณะที่เขากำลังต่อสู้กับคลื่นยักษ์ของอสูร
ทะเลที่บ้าคลั่ง มันพยายามจะฉี้อสารอะไร
บางอย่างกับเขา และเขาก็เข้าใจ. เขาทำอะไรได้ไม่
มากไปกว่า รอจนกว่าเหตุการณ์จะสงบ. และใน
ที่สุด คลื่นยักษ์ของอสูรก็ยอมแพ้ ชายชราแห่ง
ท้องทะเลและนกของเขา ก็ผ่านพ้นออกไปจากที่
นั้นได้.

นกทะเลบินถลาออกไปข้างหน้า หายไปครู่

หนึ่ง แล้วก็บินกลับมา เพียงครูเดียว ชายชราแห่งท้องทะเลก็พบกับ ลีออง นิ่งอย่างหมดอาลัยในชีวิตบนกล่อ่งใบใหญ่. ชายชราแห่งท้องทะเลช่วยชีวิตของลีอองไว้ พาเขาขึ้นเรือ เขาแนะนำตัวชื่อ **อาร์เธอร์ ฌู** และนกของเขา เรียกมันว่า **ฌู** ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเขา ลีออง แนะนำตัวและกล่าวขอบคุณที่ช่วยชีวิตเขาไว้. มิตรภาพระหว่างมนุษย์สองคนกับนกทะเลอีกหนึ่งตัว ก็เริ่มขึ้น.

ลีออง เล่าเรื่องราวของเขาให้ อาร์เธอร์ฟังแบบคร่าวๆ เขาเสียใจที่ไม่สามารถรักษาแผ่นที่ตายแห้งไว้ได้ อาร์เธอร์ บอกกับเขาว่า เขาถูกเพื่อนทรยศหักหลังเสียแล้ว มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ถ้ามีความโลภเข้ามา มิตรภาพจะหายไป ความซื่อสัตย์และการมีอุดมการณ์ของเขา อาจทำให้เพื่อนของเขาไม่ชอบ และนั่นคือสาเหตุที่ทำให้เขาต้องถูกทิ้งลงทะเล ลีอองบอกว่ามันเป็นอุบัติเหตุ แต่อาร์เธอร์แย้งว่า มันเป็นเจตนาของคนฉลาดและขี้โลภ เขาเคยผ่านพบคนประเภทนี้มามากต่อมากแล้ว ความซื่อสัตย์ของ ลีออง เป็นสิ่งดี น่ายกย่อง แต่ต้องใช้ให้ถูกคน, ไม่รู้ว่า อาร์เธอร์ ชื่นชมหรือเสียดสี ลีออง กันแน่.

อาร์เธอร์ กับลีออง เล่นเรือผ่านมาได้วันเดียว ท้องเรือก็ปะทะกับหินโสโครก โกล่เกาะเล็กๆ แห่ง

หนึ่ง. เรือเสียหายมาก จนต้องจอดแวะพักที่เกาะเล็ก ๆ แห่งนี้ เพื่อซ่อม.

ตลอดครึ่งวัน พวกเขาและเจ้ากู เดินสำรวจไปรอบ ๆ เกาะ โชคดีที่เกาะเล็ก ๆ นี้ มีทุกอย่างเกือบสมบูรณ์ ทั้งถ้ำ หาดทราย โขดหินและถ่านหิน ที่ใจกลางเกาะเป็นป่าเล็ก ๆ มีน้ำจืด และพอที่จะหาอาหารได้.

อีกสองวันต่อมา เรือของ บีโม เรย์ ก็ผ่านมาที่เกาะนี้. ขณะที่ ลีดอง ให้สัญญาอนุญาตโบกผ้าเป็นสัญลักษณ์ขอความช่วยเหลือ อาร์เชอ ก็หาที่หลบซ่อน เกรงว่าอาจเป็นคนที่กำลังตามล่าเขาก็ได้. เรย์ส่องกล้องดู ก็รู้ว่าเป็นลีดอง เขาคิดอยู่ครู่หนึ่งทำไม ลีดอง จึงมาติดอยู่ที่เกาะนี้ เรย์ แสดงความไม่พอใจเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยในใจ ต้องเป็นเขาแน่ ๆ ที่จับลีดองโยนทิ้งทะเล เพื่อริบส่วนแบ่งสมบัติของเขามาเป็นของตัวเอง เขาจะทำอย่างไรดี ระหว่างทิ้งเพื่อนไว้กลางทะเลแบบนี้ หรือจะช่วยเหลือเขาไปล่าสมบัติด้วยกัน และถ้าลีดองเอาแผนที่ลายแทงติดมือมาด้วย ก็นับว่าเป็นโชคของเขา และเป็นโชคของลูกเรือของเขาด้วย ที่การมาล่าสมบัติครั้งนี้ไม่เสียเที่ยว ในที่สุด เขาก็ได้ข้อสรุป.

<flash forward scene>. เรย์ เก็บกล้องส่องทางไกล และตัดสินใจเอาเรือเล็กลงทะเล แล่น

ไปที่เกาะ เพื่อไปรับด็องซึนเร็ว. ด็องพยายามตามหา อาร์เธอ เพื่อพาเขาไปด้วย แต่อาร์เธอก็หายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย เขารออยู่นาน จนแน่ใจว่าหาอาร์เธอไม่พบแน่แล้ว ด็อง จึงซึนเร็วเล็กไปกับ เรย์.

เมื่อซึนเร็วใหญ่แล้ว เรย์ ถามหาแผนที่ตายทาง ด็อง บอกความจริงว่า เขาไม่ได้เอามาด้วยมันอยู่กับเลวิส หลังจากที่เขาประสบอุบัติเหตุตกจากเรือ. เรย์ มีสีหน้าเปลี่ยนไป เขาคงผิดหวังไม่น้อย คราวนี้เขาแอบตำเลวิสในใจ ว่าไอ้เพื่อนทรยศ แต่พอมาทบทวนว่า ด็องคงไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เขาจะทำอย่างไรกับ ด็อง ครั้นจะจับโยนทิ้งทะเล ก็ทำไม่ลง เพราะยังเห็นแก่ความเป็นเพื่อน.

และเมื่อ เรือของ บีโม เรย์ มาถึงเกาะเซอร์กาเป็นครั้งสุดท้าย เขารู้สึกว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้น เขาบอกให้ด็อง รอเขาอยู่บนเรือ เขาจะเป็นคนไปเจรจากับสหายทั้งสองด้วยตนเอง. เรย์รู้ความจริงว่า สมบัติที่เหลื่ออยู่ ไม่เพียงพอสำหรับเขาและลูกเรือ. เรย์โกรธมาก ที่สหายทั้งสองไม่เหลื่อทรัพย์สินสมบัติไว้ให้เขาเลย. เรย์ มีปากเสียงกับ เลวิส อย่างรุนแรง ว่าเขาเป็นคนที่เห็นแก่ตัวจับด็องโยนทิ้งทะเล จนกระทั่งเขาไปพบและนำ

ขึ้นเรือมาด้วย และถ้าลือของ ถามหาส่วนแบ่ง จะ
ให้เขาทำอย่างไร.

ลือของ มาถึง ก็เห็นสหายทั้งสาม ยืนถืออาวุธ
ประจันหน้ากันแล้ว. และได้ยินเสียงของเลวิส
ตะคอกไล่หน้า เรย์ว่า นั่นแหละ คือตัวปัญหาละ รู้
อย่างนี้ รับขึ้นเรือมาด้วยทำไม. คราวนี้ ลือของ รู้
ความจริง เขาเสียใจที่ถูกเพื่อนทรยศ แต่อย่างไรก็
ตาม เขาก็ควรมีส่วนแบ่งในสมบัตินี้ด้วย. <end
of flash forward scene>

บีโม เรย์ ได้ข้อสรุปใหม่ เขาคิดว่า ไม่อยากมี
ปัญหากับเพื่อนๆ ในภายหลัง และต้องการลด
ตัวหารในส่วนแบ่งสมบัติเซอร์กา เรย์ เก็บกลัอง
สองทางไกล ตั้งให้ลูกเรือ เร่งเดินเรือต่อไปให้ทัน
เรือของเลวิส ที่ไปล่วงหน้าหลายวันแล้ว.

หลังจากเรือของ เรย์ หายไปจากขอบฟ้าแล้ว
อาร์เชอ ก็ปรากฏตัว มายืนอยู่ที่ข้างหลังลือของ.
ลือของ เสียใจมาก ที่ถูกเพื่อนปฏิเสธทั้งสองคน
ถ้าเขาไม่ประสบอุบัติเหตุตกจากเรือ ก็คงไม่เกิด
เหตุการณ์แบบนี้. อาร์เชอ บอกกับเขาว่า นั่นไม่ใช่
อุบัติเหตุหรอก แต่เป็นเจตนาต้องการกันเขาออก
จากส่วนแบ่ง แต่เพื่อไม่ให้ดูน่าเกลียด จึงทำให้
เหมือนเป็นอุบัติเหตุ และที่สหายของเขาผ่านมาที่
เกาะนี้ ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญแน่นอน แต่เขาหลงทาง

ต่างหาก เพราะชีวิตของเธอ เขารู้จักกับ
เส้นทางเดินเรือบนโลกใบนี้มากกว่าทุกคน แต่ที่
เกาะนี้ เขาเองก็ไม่ได้ช่วยเข้าไปว่า มันหลุดรอดจาก
สายตาของเขาได้อย่างไร.

การซ่อมเรือแทบเป็นไปได้เลย ดังนั้น พวก
เขาต้องใช้ชีวิตบนเกาะที่เงียบเหงาต่อไป รอ
จนกว่าจะมีเรือหลงทางผ่านมา. เพื่อทำลายความ
เงียบเหงา ไม่มีอะไรดีไปกว่า การเล่าเรื่องราวสู่กัน
ฟัง.

อาร์เธอร์ บอกว่า เกาะนี้มีข้อดีตรงที่ มีที่หลบ
ซ่อนอย่างดี ลีโอนิด เกิดข้อสงสัยว่า เพราะเหตุใด
อาร์เธอร์ต้องคอยหลบซ่อนผู้คน เขากลับอะไร และ
หลบซ่อนเช่นนี้มานานเท่าใดแล้ว. อาร์เธอร์ไม่ตอบ
แต่เขาหักเหความสนใจของลีโอนิด โดยถามเขาไป
ว่า รู้จักคริสตัลแห่งกาลเวลาได้ดีแค่ไหน. ลีโอนิด
เล่าให้อาร์เธอร์ฟังเท่าที่รู้ อาร์เธอร์ เล่าเสริมว่า
ลีโอนิดยังไม่รู้พลังอำนาจของมัน เมื่อผลึกนั้น
สัมผัสกับแสงอาทิตย์ มันจะดูดกลืนอายุขัยของ
สิ่งมีชีวิตที่อยู่รอบรัศมีพลังของมันไปด้วย. ลีโอนิด
ถามว่า ในเมื่อคริสตัลแห่งกาลเวลา เป็นสมบัติ
ของจักรวาล ทำไมเทพอมตะ จึงไม่ปกป้องมันเสีย
เอง อาร์เธอร์ตอบว่า ก็เพราะเทพอมตะไม่มีร่างที่จะ
บดบังแสงอาทิตย์ได้ จึงมอบหมายให้ เทพนิลกาฬ

เป็นผู้พิทักษ์ แต่เทพนิลกาฬไม่ทำตามสัญญา เทพอมตะจึงมอบภารกิจนี้ให้กับมนุษย์เป็นผู้พิทักษ์ และเก็บซ่อนรักษามันไว้. ลีลอง ถามอาร์เธอว่า เขาเคยเห็นผลึกคริสตัลนั้นหรือ และใครคือผู้พิทักษ์ อาร์เธอตอบว่า เขาก็รู้มาแค่นั้น นั่นเป็นแค่คำเล่าลือ จนกลายเป็นตำนานไปแล้ว ลีลอง หัวเราะ ที่แท้อาร์เธอก็มีความรู้ไม่ต่างไปจากเขาสักเท่าไร อาร์เธอก็หัวเราะตาม รวมทั้งเจ้า กู๊ควย.

ลีลอง กล่าวขอบคุณ อาร์เธอ ด้วยใจจริง ที่ช่วยชีวิตเขาไว้ เหมือนเกิดใหม่ เขาจะไม่ลืมบุญคุณ จากนั้นก็เล่าเรื่องของตัวเอง ครอบครัวยุทธการณการณจัญภัย ให้อาร์เธอฟังอย่างละเอียด.

พวกเขาใช้เวลาอีกมากมาย ที่จะเล่าประสบการณ์ต่างๆ แลกเปลี่ยนกัน, ครั้งหนึ่ง ลีลอง คาดเคาอายุของอาร์เธอ ร้อยปี ห้าร้อยปี พันปี อาร์เธอเฝ้าว่า ตัวเลขหมื่นปีหายไปไหน แล้วพากันหัวเราะ. อาร์เธอเล่าประสบการณ์ ที่ครั้งหนึ่งเขามีชีวิตอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งอันยาวนาน เกาะแห่งนั้น มีหาคทรายกันกว้างใหญ่ ราชด้อมด้วยทะเลอันเว้งกว้าง ผู้คนต่างมีมุมมองต่อทะเลแตกต่างกันอย่างไม่น่าเชื่อ.

เด็กชายคนหนึ่ง เขาของเล่นออกมาเล่นที่ชายหาด เขาเล่นเพลินจนลืมทิ้งสิ่งของไว้ที่ชายหาด คลื่นทะเลก็พัดสิ่งของเหล่านั้น พายมหายไปในทะเล ตกค่ำ เด็กชายมาตามหาสิ่งของเขา เขาก็ไม่พบมันแล้ว เขาเสียใจมาก เขียนข้อความไว้บนหาดทรายนั้นว่า *ทะเลคือขโมย* เขาหวังว่าทะเลจะคืนของเล่นให้แก่เขา นั่นเป็นความคิดของเด็ก วันรุ่งขึ้น ข้อความที่เขาเขียนก็หายไปในเพราะคลื่นทะเล.

พอเขาโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีอาชีพประมง วันหนึ่ง เขาออกไปจับปลาได้ปลามากมาย โดยไม่ยาก พอกลับถึงฝั่ง เขาก็ขอบคุณทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายนั้นว่า *ทะเลคือผู้ให้* เป็นคำกล่าวขอบคุณ แต่แล้วในเวลาไม่นาน ข้อความนั้น ก็ถูกคลื่นพัดพาหายไปกับน้ำทะเล.

ต่อมาไม่นาน ภรรยาที่มีลูกชายให้แก่เขา จนลูกชายของเขามีอายุได้ 10 ปี เห็นว่าน่าจะเรียนรู้เกี่ยวกับทะเลได้แล้ว เขาก็พาลูกออกไปจับปลาด้วย แต่วันนั้นโชคไม่ดี เกิดคลื่นลมทะเลบ้าคลั่ง ทำให้เขาต้องสูญเสียลูกชายไป เขาและภรรยาของเขาเสียใจมาก ภรรยาของเขาตัดพ้อต่อว่าทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายแห่งนั้นว่า *ทะเลคือฆาตกร* ที่คร่าชีวิตลูกชายของเธอไป ไม่

นาน ข้อความนั้นก็ถูกลบเลือนไปด้วยแรงคลื่นทะเลเช่นกัน.

ต่อมา เขากับเพื่อนๆ พวกกันออกล่าหาสมบัติไปตามเกาะต่างๆ จนกระทั่งไปพบไข่มุกดำค่าบนเกาะไข่มุก และเขาก็ขนมันกลับมา นำมาขายได้เงินมากมาย เพื่อนของเขารู้สึกชอบคุณในโชคชะตา แต่เขากล่าวขอบคุณทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายว่า *ทะเลคือผู้ให้โชค* เพียงแค่ไม่กี่นาที ข้อความนั้นก็หายไปกับแรงคลื่นทะเล.

ทะเลจะไม่ถือสา สิ่งที่มีมนุษย์คิด มนุษย์กระทำทะเลมีช่วงอายุนานกว่ามนุษย์มากมาย ย่อมเห็นความจริงแท้ของทุกสรรพสิ่ง อาร์เธอร์รูปว่าทะเลคือความยิ่งใหญ่ ย่อมมีจิตใจที่หนักแน่นอดทน สามารถรับคลื่นอารมณ์ของมนุษย์ รองรับได้ทั้งสิ่งของโสโครกและสิ่งของที่มีค่า และทะเลย่อมให้บทเรียนความสูญเสียบ้าง เพื่อรักษาความสมดุล เพราะในโลกใบนี้ มิได้มีเพียงมนุษย์ ลัทธิพืช และสิ่งมีชีวิตเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เจ้าของโลก แต่เป็นเพียงแขกที่มาศัยชั่วคราว ซึ่งเมื่อระยะเวลาผ่านไป อายุขัยของสรรพสิ่งนั้นแหละคือปัจจัยที่ทำให้ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งที่เป็นหายนะและความโชคดี.

ลืออง ซึมซับประสบการณ์ต่างๆ จากอาร์เธอร์ โดยไม่รู้ตัว ทำให้เขาเข้าใจโลก ชีวิตของมนุษย์ และปรากฏการณ์ต่างๆ.

เวลาผ่านไป 10 วัน ลืออง นั่งรอที่โชคหินริมหาด หวังว่า อาจจะมีเรือแล่นหลงผ่านมา. ขณะนั้นเขาดังเกตเห็นสิ่งหนึ่งที่ขอบฟ้า เริ่มเคลื่อนใกล้เข้ามา เขาแสดงความดีใจ แล้วบอกผ้าให้สัญญาขอความช่วยเหลือ. เวลาผ่านไป เขาเริ่มไม่แน่ใจในสิ่งที่เขาทำ คนพวกนี้แต่งกายคล้ายพวกโจรสลัด เรือเล็กของคนพวกนี้จู่โจมเข้ามาเร็วมาก ขณะที่ลือองลังเล เขาก็ถูกล้อม. ลือองจึงแน่ใจว่า พวกนี้คือโจรสลัด เขามองไปรอบๆ ด้วยความกังวล ภาวนาให้อาร์เธอร์ อย่ายู่ในบริเวณนี้เลย.

ลือองทำท่าจะหนี แต่ไม่ทันแล้ว เขาถูกสมุนโจรอีกสองคนประกบข้าง เขามองเห็นโจรผู้หนึ่งเดินลงมาจากเรือเล็ก ตรงมาที่เขา การแต่งกายก็ดูบ่งบอกว่า เขาน่าจะเป็นหัวหน้ากลุ่มโจรพวกนี้ ตามอคข้างหนึ่ง หน้าบากด้านหนึ่ง สมุนโจรผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ตรงหน้าของลืออง เรียกชื่อเขาว่า แคร็กเกอร์ ลือองหน้าถอดสีทันที เพราะแค้ไต้ยีน กิตติศัพท์ความโหดเหี้ยม ก็น่ากลัวแล้ว แต่ที่เห็นต่อหน้านี้ คือ **แคร็กเกอร์ เบโรสะเบโร** จอมโจร

สลัดตัวจริง.

ลีดอง แอบมองไปรอบๆ อีกครั้ง ไม่เห็นอาร์เธอร์อยู่ที่นี้จริงแล้ว ก็เบาใจไปอีกหน่อย เขากำลังทำใจ ยอมรับสภาพการเผชิญหน้ากับอสูรร้ายในร่างของมนุษย์ ที่อาจร้ายกาจกว่าอสูรแห่งท้องทะเลก็ได้. แคร็กเกอร์ ยืนต่อหน้าลีดอง เขาเกริ่นนำว่า เมื่อไม่กี่วันเขาแล่นเรือตามหาเต่าทะเลคนหนึ่ง ซึ่งติดหนี้เขา เขาจำเป็นต้องหาตัวให้พบ เขาแน่ใจว่า เต่าทะเลจะผ่านมาที่เกาะนี้. ลีดอง บอกว่ามีเขาเพียงคนเดียวที่อยู่บนเกาะนี้ เขาได้รับอุบัติเหตุตกจากเรือ และลอยมาติดที่เกาะนี้ แต่แคร็กเกอร์ ไม่เชื่อ เพราะคนที่รอดชีวิตมาอยู่บนเกาะนี้ได้ จะต้องได้รับการช่วยเหลือ จากนักท่องเที่ยวที่มีความชำนาญ ไม่เช่นนั้น จะรอดชีวิตได้ยาก อย่าให้เขาต้องเสียเวลา ให้บอกที่ซ่อนของเต่าทะเลมาเดี๋ยวนี้.

ลีดอง กัดฟัน ทบทวนชีวิตของตัวเอง ความจริงเขาตายไปแล้ว แต่ที่เขารอด เพราะการช่วยเหลือจากอาร์เธอร์ เขาจะไม่ทรยศต่อผู้มีพระคุณเป็นอันขาด. แคร็กเกอร์ ตบหน้าลีดอง เพื่อให้บอกความจริง. ลีดองคิดในใจ ความตายกับความเจ็บปวด คือทางเลือกของเขาในตอนนี้.

แคร็กเกอร์ สั่งให้สมุนออกค้นหาให้ทั่วเกาะ

สมุนซุกแรกกลับมารายงานว่า ไม่พบใครเลย ขณะที่ร่างของลือองก็สะบักสะบอมไปไม่น้อย. แคร็กเกอร์ โกรธมาก ที่ทำให้เขาเสียเวลา เขาจึงใช้มีดจี้ที่ดวงตาของลืออง ลือองรู้ว่านี่มิใช่การขู่. การทำให้รับสภาวะไว้ล่วงหน้า อาจเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดความเจ็บปวดได้บ้าง, ลืออง ถูกควักดวงตาค้านขวา เขาร้องลั่นด้วยความเจ็บปวด แต่แคร็กเกอร์ไม่สนใจ จนกระทั่งสมุนโจรสลัดที่สองกลับมา บอกว่าพวกเขาที่ไม่พบใครเลยบนเกาะนี้. แคร็กเกอร์ คิดในใจครู่หนึ่ง มองร่างของลืออง ก็สั่งให้สมุนโจรสลัดลงเรือ ปล่อยให้ไป.

เมื่อพวกโจรสลัดไปกันหมดแล้ว อาร์เชอ ก็ปรากฏตัว, เขารู้สึกหตุใจมาก กล่าวขอโทษที่ไม่ได้ออกมาช่วยเขา ลือองบอกไม่ใช่ความผิดของอาร์เชอ. อาร์เชอ พยุงลือองไปที่ถ้ำ พยาบาลรักษาบาดแผลด้วยสมุนไพรรักษาด้วยความทนุถนอม เขารู้สึกซาบซึ้งในความซื่อสัตย์ของลืออง ที่ตอนนี้. ลืออง ถามเขาว่า เพราะเหตุใด พวกโจรสลัดจึงจะจงตามล่าเขา อาร์เชอ รู้สึกอึดอัดที่จะตอบคำถามเขา เขาบอกแต่เพียงว่า แคร็กเกอร์ อาจเข้าใจผิดว่า เขารู้ที่ซ่อนคริสตัลแห่งกาลเวลาที่ได้ซึ่งใครๆ ก็ปรารถนามัน โดยเฉพาะพวกโจรสลัด.

ลืออง ส่ายหน้ายิ้มเล็กน้อย รับคำตอบ มันก็

แค่คำเล่าลือ ลือลือ ชอว์องให้อาร์เธอร์เธอเล่าเกี่ยวกับ คริสตัลแห่งกาลเวลา เพื่อคลายความปวด.

มนุษย์ผู้โง่เขลาและบ้าอำนาจ ต่างต้องการ ครอบครองคริสตัลแห่งกาลเวลา เพื่อใช้สนอง ความโลภของตน โดยพวกเขาไม่รู้หาหนะภัยที่จะ ตามมา เพียงแค่หนึ่งนาที่ มันจะกลืนกินอายุของ มนุษย์ผู้นั้นไปสิบปี. หากยังปล่อยให้มันแสดงพลัง ค้านมีต่อไป มันก็จะดูดกลืนเวลาของทุกสรรพสิ่ง ที่อุบัติขึ้นในโลก รวมทั้งดาวเคราะห์ ดาวฤกษ์ ดาวจักรวาลหมดสิ้นอย่างรวดเร็วเป็นทิวคูณ.

ลือลือรู้ลึกประหลาดใจ ที่อาร์เธอร์จะไร ่เกี่ยวกับคริสตัลแห่งกาลเวลาดีกว่าเขามาก จึง ถามอาร์เธอร์ว่า เขาเป็นใครกันแน่ อาร์เธอร์ บอกว่า มันก็แค่ตำนาน แต่ลือลือไม่เชื่อ ลือลืออุตสาห์ยอม สูญเสียดวงตา เพื่อแลกกับอภิสภาพของเขา แค่นี้ ยังมีเหตุผลไม่พอที่จะทำให้เขาไว้ใจได้อีกหรือ. การ ปฏิเสธคำถามของลือลือ ทำให้ความสัมพันธ์ ระหว่างเขาเริ่มขุ่นมัว ลือลือเริ่มไม่ไว้ใจเขา และ สงสัยในตัวของอาร์เธอร์ ว่าที่แท้จริงเขาเป็นใครกัน แน่. สถานการณ์เช่นนี้ ความหนักใจตกแก่อาร์เธอร์ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้.

ผ่านไปอีก 2 วัน ตอนสายๆ วันนี้ท้องฟ้า ปลอดโปร่ง, เรือของหุยส์ ไชยรงค์ ก็ผ่านมาที่

เกาะนี้ ราวกับจงใจหรือมีคนชี้เป้า. อาร์เธอร์ไม่ไว้ใจ แชกกลับที่มาเยือน เขาจึงหลบไปหาที่ซ่อน ปล่องยี่ให้ถือของอยู่ตามลำพังเพียงคนเดียว ถือของ เดินออกมาจากปากถ้ำที่พัก ขณะที่อาร์เธอร์แอบดู เหตุการณ์ ห่างออกไปไม่ไกล เขายังเป็นห่วง อากาเร็บของถือของ แต่ในยามนี้เขาก็ยังไม่ไว้ใจใครทั้งสิ้น มันเป็นนิสัยของเขามาตั้งแต่แรก.

ถือของ ออกไปต้อนรับหลุยส์ และลูกเรือของเขาที่ลานหินริมชายหาด เท่าที่กะด้วยสายตา มีแค่ 10 คน คิดว่าที่เหลือนคงรออยู่บนเรือ เขากล่าว ทักทาย และแสดงความยินดี เพื่อนคงได้สมบัติมาเต็มลำเรือ. แต่กิริยาตอบรับของหลุยส์ แสดงความไม่ค่อยเป็นมิตรเหมือนแต่ก่อน. เขาไม่สนใจ ด้วยซ้ำไปว่า ดวงตาข้างหนึ่งของถือของหายไป เขาเดินดูรอบๆ บริเวณลานหิน แล้วถามเจาะจงว่า เฒ่าทะเลอยู่ที่ไหน เขามั่นใจว่าตาเฒ่านั้นต้องอยู่บนเกาะนี้ เพราะเขาเห็นเรือที่ซ่อนไว้ข้างเกาะ โชคดีนะที่พวกโจรมันมองไม่เห็น.

ถือของ เริ่มประมวลผลเหตุการณ์ทั้งหมดเกี่ยวกับ อาร์เธอร์ คริสตัลแห่งกาลเวลา แต่เขาก็ยังไม่กล้าสรุปอยู่ดี. หลุยส์ ยื่นมือมาขยุ้มอกเสื้อของถือของเข้ามาใกล้ๆ ความรู้สึกแบบมิตรภาพหายไป เขาถามซ้ำให้บอกที่ซ่อนของเฒ่าทะเล แต่

ลีดองก็ยังไม่ปรียาก ทำให้หลุยส์โกรธมาก ไม่เหลือความเป็นเพื่อนอยู่เลย. หลุยส์มองหน้าลีดอง ลีดองคิดว่า เขาคงไม่โหดร้ายเหมือนแคร์กเกอร์แน่ๆ แต่เขาคิดผิด ความโลภเข้าครอบงำ มิตรภาพก็หายไป ความโกรธเข้าสิงสู่ ความโหดร้ายก็แสดงผล. หลุยส์สั่งให้ลูกเรือสองคน จับลีดองคุกเข่า ชักมีดคู่ตัวขึ้นไปบีบหน้าของลีดอง ถ้าไม่บอกที่ซ่อนของเต่าทะเล ดวงตาอีกข้างจะไม่มาให้เหลือ ลีดองไม่คิดว่าเพื่อนจะโหดร้ายยิ่งกว่าโจรสลัดแคร์กเกอร์ ซึ่งมันยังเหลือดวงตาให้เขาอีกข้าง.

ในนาที่วิกฤตเช่นนี้ อาร์เธอไม่อาจทนดูอยู่ได้ เขาออกจากที่ซ่อน ลู นกทะเลผู้ซื่อสัตย์ ส่งเสียงร้อง รวากับจะบอกเขาว่า อย่าออกไป. อาร์เธอตะโกนให้หลุยส์หยุดและปล่อยลีดองไป เขาเดินมาที่ลานหิน ลูกเรือของหลุยส์ซึ่งตอนนี้ไม่ต่างอะไรกับโจรสลัด เข้าประกบตัวของอาร์เธอไว้กันหนี. ลีดองรู้สึกแปลกใจ ที่ได้ยินหลุยส์บอกว่า นี่แหละผู้พิทักษ์คริสต์แห่งกาลเวลาตัวจริง. อาร์เธอต้องการซื้อเวลาชีวิตของลีดองและของเขา ซึ่งก็ไม่ว่าทำอะไรทำไม ลีดองสงสัย จึงถามหลุยส์ว่า เขารู้ได้อย่างไรว่า อาร์เธอคือผู้พิทักษ์ที่สามารถจะบอกที่ซ่อนของคริสต์แห่งกาลเวลาได้ เขาอยู่กับ

อาร์เธอกว่าสิบวัน ยังไม่รู้เลย.

หลุยส์ หัวเราะ ในความโง่และความซื่อของอดีตเพื่อนรัก อย่างไรเสีย เขาก็ขอบคุณที่ให้เขามีส่วนร่วมในแผนที่ตายทางนั้น ทำให้เขามีความหวัง และเขาก็เกือบจะล้มหวังอยู่แล้ว. หลุยส์ ระบายความผิดหวังในโชคชะตา ผ่านคำบอกเล่าว่า ...

<flash back scene>

หลังจากได้สมบัติมาครั้งดำเรือ หลุยส์กับลูกเรือต้องฝ่าคลื่นทะเลที่ปั่นป่วนอย่างหนัก และเขาก็ผ่านมันไปได้ แต่ก็ต้องเผชิญหน้ากับเรือของจอมโจรสลัด แคร็กเกอร์ เบโรสเบโร และเกิดการต่อสู้กัน. แม้เขาจะมีกลยุทธ์การต่อสู้เหนือกว่า แต่พวกโจรมีจำนวนมากกว่า เขาจึงยอมแพ้ และสูญเสียสมบัติที่ล่ามาได้ให้แก่ แคร็กเกอร์ เพื่อแลกกับชีวิตของเขาและลูกเรือที่เหลือแค่สิบคน.

การยอมแพ้ของหลุยส์ ทำให้แคร็กเกอร์พอใจ. หลุยส์บอกว่า เขาให้สมบัติพวกนี้แล้ว แคร็กเกอร์ก็ควรตอบแทนเขาบ้าง แคร็กเกอร์หัวเราะ ตั้งแต่เขาเป็นโจรสลัด ยังไม่มีเซลดยคนไหนต่อรองกับเขาแบบนี้. แคร็กเกอร์ บอกแค่ ว่า ผู้พิทักษ์ที่จะบอกที่ซ่อนครีส์ตัล มีตัวตนจริง แต่เขาไม่อยากเสียเวลาไปกับมัน เขาเลือกเอาสมบัติที่กองอยู่นี้ดีกว่า เขา

เพิ่งไปที่เกาะหนึ่งเมื่อไม่กี่วัน เห็นมีแค่ชายหนุ่มคนเดียว แต่เขาก็ไซคร้าย เพราะไม่ยอมบอกที่ซ่อนของตาเปล่าทะเลนั้น แม้จะยอมแลกกับดวงตาข้างหนึ่ง มันคงจะไม่รู้จริงๆ. แคร็กเกอร์ เชื่อในสิ่งที่ชายหนุ่มคนนั้นบอก แต่หลุยส์ไม่เชื่อ. <end flash back scene>

เมื่อความจริงปรากฏ จะปกปิดต่อไปก็ไม่มีประโยชน์, อาร์เธอ จึงหยิบสิ่งหนึ่งที่อยู่ที่ติดตัวออกมา มันบรรจุอยู่ในถุงหนังสัตว์ แล้วชูขึ้น บอกว่า นี่คือน้ำที่หลุยส์ต้องการ แล้วต่อรองแลกชีวิตเขากับเลือดอง.

หลุยส์ผละจากเลือดอง ตรงไปที่อาร์เธอ และรับมันมา พิจารณาดู มันคือผลึกแก้วหินสีเงิน ขนาดเท่าไข่นกกระทา.

อาร์เธอ ส่งสายตาให้เลือดอง เป็นสัญญาณอย่างหนึ่ง, อาร์เธอ กำลังจะวิ่งหนีเอาตัวรอดเฉพาหน้า แต่หลุยส์รู้ทัน เพราะหินก้อนนั้นไม่ได้มีคุณสมบัติตามที่เล่าคือ สิ่งนี้เป็นของปลอม. สมุนสองคน จับอาร์เธอไว้ ลากตัวเขามา บังคับให้คุกเข่า หลุยส์ตบหน้าอาร์เธอด้วยความโกรธที่หลอกเขา พร้อมกับชักดาบขึ้นไปตีใบหน้าของอาร์เธอ แล้วชูบังคับ ให้มอบผลึกคริสตัลของจริงให้เขา. อาร์เธอบอกว่า ในเมื่อเขาเป็นผู้พิทักษ์ เขา

คงจะให้สิ่งที่เขาพิทักษ์ไว้ไม่ได้. หลุยส์บันดาโทสะใช้ดาบแทงเข้าไปที่ทรวงอกใกล้หัวใจของอาร์เธอ.

แล้วเขาก็ต้องประหลาดใจ เมื่อดาบของเขากระทบสิ่งหนึ่งเข้า มันเริ่มเปิดเผยตัวตน. เขาเห็นแสงที่ส่องออกมาจากสิ่งนั้น ในทรวงอกของอาร์เธอ อาร์เธอร้องลั่นว่าอย่าแตะต้องมัน มันจะทำลายทุกสิ่งรวมถึงทุกๆ คนที่อยู่ที่นี่.

หลุยส์ พบสิ่งที่เขาค้นหามาแสนนาน ตลอดชีวิตอายุของเขา มันไม่ใช่คำเล่าลือตำนานคริสตศักราชกาลเวลาถึงคราวต้องฉีกทิ้ง. ตอนนี เขากลายเป็นผู้ครอบครองสิ่งที่วิเศษสุดมหัศจรรย์ในจักรวาล เท่ากับว่า เขาคือผู้ชนะทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล. หลุยส์ ใช้ดาบควักเอาผลึกคริสตัลนั้นออกมาจากทรวงอกของอาร์เธอ แล้วชูมันขึ้นเหนือศีรษะ พร้อมตะโกนด้วยเสียงอันดังว่า เขาคือเจ้าแห่งจักรวาลตัวจริง.

ภาพต่างๆ บังเกิดขึ้นแก่เขาโดยรอบ เหมือนกับพายุหมุนบ้าคลั่ง คละเคล้าเสียงอื้ออึง มิติของเวลาถูกเปิด ราวกับปลดปล่อยทุกสรรพสิ่งให้เป็นอิสระ หลุยส์ ต้องมนต์เสน่ห์โดยไม่รู้ตัว เขามองเห็นอดีตและอนาคตในเวลาอันรวดเร็ว ขณะที่ร่างของเขาเริ่มเหี่ยวยุบ สมองของเขาต่างก็จ้องมองผลึกที่อยู่ในมือของเขา และก็มีสภาพไม่

ต่างกัน แขนข้างหนึ่งของลือองเริ่มเหี่ยวยุ่น
เช่นกัน.

ท้องฟ้าเริ่มมืดดำ อาร์เธอตะโกนบอกลืออง
อย่าไปมองมัน และให้ไปหลบซ่อนตัวที่หลังก้อน
หินใหญ่. ลืออง ปฏิบัติตามที่ ก้อนที่ว่างของ
เขาทั้งหมดจะแก่เหี่ยวยุ่นไปทั้งตัว.

ลืออง หลบไปพันรัศมีการดูของคริสต์แล้ว
แขนและผิวหนังที่ผิดปกติของเขา ก็กลับคืนสภาพ
เดิม เขาตั้งสติ ไม่หันไปมองเหตุการณ์โกลาหลที่
กำลังเกิดขึ้น เสียงมันอื้ออึงไปหมด เสียงกรี๊ดร้อง
ของมนุษย์ เสียงคลื่นน้ำ ก้อนหินกระทบกระทบ
กัน อื้ออึงอยู่ในโสตประสาทราวกับตึกถล่ม โลก
ทลาย พัด! ก็ปลากฎเงาคำมืดเงาหนึ่งขึ้น ที่
บริเวณนั้น พร้อมกับ เหตุการณ์โกลาหล ค่อยๆ
สงบลง.

ลืออง โผล่ใบหน้าออกไปมอง เงาคำทะมึนนั้น
มาจากกลุ่มก้อนของปุยมะฆสีขาว ประกอบกัน
เป็นร่างใบหน้าของเทพองค์หนึ่ง. เขามองไปรอบๆ
ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่เลยแม้กระทั่งอาร์เธอและ ดู นก
ทะเลผู้ซื่อสัตย์ของเขา. ที่บริเวณลานกองหิน
ปรากฏก้อนผลึกสีเงินใส วางอยู่ มันส่งประกาย
วิบๆ แวมๆ ดูเหมือนว่ามันถูกอำนาจบางสิ่งกด
ทับมันไว้ ไม่ให้มันแสดงอิทธิฤทธิ์ เขาอุทานกับ

ตัวเองว่า ไม่น่าเชื่อเลยว่า ก็อนหินเล็กๆ เพียง
ก้อนเดียว จะมีพลังดูดสรรพสิ่งทั้งหมดใน
จักรวาล.

ลือองต้องผงะ เมื่อมีเสียงหัวต่ำ ดังขึ้นมา
จากท้องฟ้าเบื้องบน. **เทพอมตะ** กล่าวกับลืออง
ว่า เขาเป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์ และกล้าหาญเกิน
มนุษย์ มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นผู้พิทักษ์เด็ก
คริสตัลแห่งกาลเวลารุ่นต่อไป ส่วนอาร์เธอ เขา
ได้รับใช้เป็นผู้พิทักษ์มานานกว่าหมื่นปี และเขาก็
หมดวาระลงแล้ว. ลืออง กล่าวกับเทพอมตะว่า
เขามีดวงตาเพียงข้างเดียว ไม่มีอาวุธ ไม่มีมนต์
วิเศษใดๆ ที่จะปกป้องเด็กคริสตัลนี้ได้.

เทพอมตะ จึงส่งพลังไปยังก้อนผลึกที่วางอยู่
บนกองหิน เกิดปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์ มัน
ลอยตรงไปที่ลืออง และสวมสอคไปที่ดวงตาที่บอด
ข้างหนึ่งของเขา และฝังซ่อนอยู่ในนั้น. เพียงชั่วครู่
ลือองรู้ดีว่าดวงตาข้างนั้นของเขาแปลกไป เขา
มองเห็นภาพในอีกมิติหนึ่ง แต่แค่เพียงแวบเดียวก็
หายไป.

เทพอมตะจึงกล่าวกับลือองว่า ต่อจากนี้ไป
เขาเป็นผู้พิทักษ์คริสตัลแห่งกาลเวลา และจะไม่มี
ผู้ใดล่วงรู้ว่ามันอยู่ที่ใด มันได้ถูกเก็บซ่อนไว้ในที่
ปลอดภัย คือดวงตาที่บอดสนิทของลืออง ต่อไป

เรื่องราวของคริสตัลแห่งกาลเวลา ก็จะกลายเป็นแค่ตำนานเหมือนที่ผ่านมา. เทพอมตะ กล่าวว่า เพื่อเป็นการตอบแทนความซื่อสัตย์ เลียสละของเขา จนทำให้ดวงตาจริงเสียไป ลีออง จะสามารถมองเห็นภาพในมิติอื่นๆ เท่าที่เขาต้องการ แม้กระทั่งภัยที่จะเกิดแก่เขาในอนาคต เขาจะมองเห็นศัตรู ก่อนที่จะเข้าถึงตัว ลีอองจะเป็นผู้พิทักษ์ที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่เคยมีมา.

กล่าวจบ เทพอมตะ ก็สลายจากไปพร้อมๆ กับเงาคำมืด ท้องฟ้ากลับมาสว่างใสอีกครั้งหนึ่ง.

ลีออง มองไปรอบๆ อีกครั้ง ตรงที่เขายืนอยู่ แม้ห้วงเวลาผ่านไปแค่ไหนก็ตามที หลังจากก๊อนดลิก คริสตัลสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มันได้ดูดกลืนอายุ และชีวิตของทุกคนที่นี่ และสร้างความย่อยยับให้แก่ก๊อนหินในบริเวณนั้นไปไม่น้อย. เขามองไปที่เรือของหลุยส์ ที่ยังคงจอดนิ่งห่างออกไปจากเกาะ มันยังอยู่ในสภาพดี อาจเป็นเพราะรัศมีและพลังการดูดของก๊อนดลิก ยังไปไม่ถึง. โชคที่เขายังมีเรือเดินทะเล เพื่อกลับบ้าน.

องก์ 3

ลีออง อ้าลาอาร์เธอด้วยความรักและศรัทธา. เขาเก็บข้าวของที่จำเป็น และเดินไปที่ริมหาดของเกาะ เพื่อจะไปให้ถึงเรือ. ทันใดนั้น เขาก็ได้ยิน

เสียงนกทะเลร้องมาแต่ไกล. มันคือ กู นกผู้
ซื่อสัตย์ของอาร์เธอนั่นเอง มันยังอยู่ แต่เจ้านาย
ของมันตายไปแล้ว เขาหมดวาระของการเป็นผู้
พิทักษ์ แต่เจ้ากู ยังจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยของ
ผู้พิทักษ์ต่อไป.

หลังจากขึ้นเรือได้แล้ว มีเพียงเขาคนเดียวและ
นกทะเลอีกหนึ่งตัว ที่อยู่บนเรือ การผจญภัยล่า
สมบัติครั้งนี้ เขาไม่ได้สมบัติอะไรเลยแม้แต่ชิ้นเดียว
กลับต้องสูญเสียดวงตาแบบมนุษย์ไปข้างหนึ่ง แต่
เขาก็ได้รับสิ่งตอบแทนอีกอย่างหนึ่ง มันมีค่าและมี
เกียรติสูงส่งกว่าสิ่งอื่นใด นั่นเป็นเพราะความ
ซื่อสัตย์ที่เขารักษามันไว้ยิ่งชีวิต. เขาได้ข้อสรุปว่า
ความสุข ความฉลาด และชัยชนะ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ
แต่ความซื่อสัตย์ต่างหาก ยิ่งยืนและสำคัญกว่า.
เวลากลับกินสรรพลึง แต่เวลาจะไม่กลับกิน
ตัวเอง.

ด็อง ถอนสมอเรือเสร็จ ก่อนที่เขาจะเริ่มกาง
ใบเรือรับกระแสลม เพื่อเดินทางกลับบ้าน ก็
ปรากฏภาพในมิตีย้อนเวลาขึ้น ในหัวของเขา.

ที่เกาะเซอร์กา เลวิส เหลียง เล่นเรือผ่านรสุม
ไปถึงก่อน และเขาก็พบสมบัติโบราณมากมาย
ตามลายแทง. เขาและลูกเรือช่วยกันขนลำเค็ญ
สมบัติเหล่านั้นขึ้นเรือ ขณะที่หลุยส์ ไชยรงค์ ก็

แผ่นเรือมาถึงในเวลาใกล้เคียงกัน เขาโกรธ เลวีสมาก ที่แผ่นเรือหนีเขาไป ถ้าเขาไม่มีความชำนาญในการเดินเรือ ก็คงมาไม่ถึงเกาะนี้. หลุยส์ ลังให้ลูกเรือ ช่วยกันขนสมบัติขึ้นเรือ จนเกือบหมดเกาะ.

ก่อนที่เลวีสและหลุยส์ จะถอนสมอเรือ. เรือของ บีโม เรย์ มาถึงเกาะเซอรักาเป็นคนสุดท้าย. สมบัติที่เหลืออยู่ ไม่เพียงพอสำหรับเขาและลูกเรือ. เรย์โกรธมาก ที่สหายทั้งสอง ไม่เหลือทรัพย์สินสมบัติไว้ให้เขาเลย จึงเกิดการต่อสู้แย่งชิงทรัพย์สินสมบัติกันโกลาหล. หลุยส์ ฉลาดกว่า จึงแอบแผ่นเรือออกจากเกาะได้ก่อน ขณะที่ เรย์ กับเลวีส ยังคงต่อสู้กันชุดมุน. เลวีส มีกำลังคนน้อยกว่า จึงพ่ายแพ้ เขาต้องยอมสละสมบัติทั้งหมดให้แก่เรย์ และสมุนของเขา เพื่อแลกกับชีวิตลูกเรือของเขาถูกฆ่าตายไปเกือบหมด เหลือเพียงไม่กี่คน.

ในท้องทะเลอันปั่นป่วน คลื่นสูงราว 5 เมตร เรือของบีโม เรย์ ไม่อาจต้านทานกระแสลมและคลื่นได้ มันจึงล่ม ณ ที่ตรงนั้น ทะเลได้กลืนกินเรือที่บรรทุกทรัพย์สินสมบัติเซอรักามาเต็มลำ และกลืนกินทุกชีวิตทั้งหมดที่อยู่บนเรือ.

มีเพียงเรือของ หลุยส์ เท่านั้น ที่รอดออกมา

ได้จากคลื่นทะเลที่ปั่นป่วนอย่างหนัก พร้อมสมบัติ
ครึ่งตำเรือ. แต่เขาก็ต้องเผชิญกับเรือของจอมโจร
สลัด ในเวลาต่อมา.

ดีดอง แล่นเรือออกสู่ท้องทะเลกว้าง และหวัง
ว่าเขาจะไม่เจอโจรสลัดระหว่างทาง เพราะมีฉนวนั้น
พวกโจรก็จะไม่ได้สมบัติอะไรเลยจากเขา.

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

คุณกระบี่พุทธร ได้ส่งเรื่องสั้นเรื่องหนึ่ง
มาให้ เล่าเกี่ยวกับ อุปนิสัยของคนห้าคน
คือ ชื่อสัตย์ ฉลาด ตำแหน่ง แข่งขัน และ
ความสุข ก็เก็บไว้จะนำมาเขียนในภายหลัง
ต่อมามันได้หายไป จนกระทั่ง คุณอบอุ้น
โพสต์เรื่องเดียวกันนี้ ทำให้ผู้เขียนเกิดแรง
บันดาลใจอีกครั้ง พยายามหาว่า ใครเป็น
ผู้เขียนเรื่องนี้ ก็หาไม่พบ ถ้าพบก็จะ
ขอบคุณ ขออนุญาตนำแนวคิดมาเขียนเป็น
บทภาพยนตร์ เรื่องนี้.

และในที่สุด ก็เขียนได้สำเร็จ เมื่อเวลา
ผ่านไปราวหกเดือน. โดยใช้เวลาพล็อตเรื่อง
สองสัปดาห์.

คำอธิบายประกอบ จาก และ เรื่อง (mise-en-scene)

ตัวละคร (character)

ลีอง โช (Leon Sho) หนุ่มผู้มีอุปนิสัย
ซื่อสัตย์ จริงใจ รักษาคำมั่นสัญญา เป็นคน
สายเลือดผสมชาติอิตาเลียน-อิตาเลียน เป็นคนตัว
เล็กกว่าเพื่อน สูงราว 165 เซนติเมตร มีใบหน้า
คมสัน ดวงตาค่อนข้างกลมโต ผมหยิกเป็นลอน ดู
สง่างาม. ลีอง โช ค่อนข้างมักน้อย รักครอบครัว
แต่ก็ใฝ่รู้ ใฝ่การแสวงโชค เขามีความเชี่ยวชาญ
ในการอ่านภาษาโบราณ และรู้จักสมบัติโบราณ
มากที่สุดคนหนึ่ง จนได้ฉายาจากเพื่อนๆ ว่าเป็น
อินเดียน่า โจน ตะวันออก เขามีเรือดำเล็กๆ
ถูกเรือแค่ 10 คน

ลีอง โช มีสหาย 3 คน คือ เลวิส เหลียง, บี
โม เรย์ และ หลุยส์ ไชยรงค์ ซึ่งล้วนเป็นนักแสวง
โชคในการเดินเรือ เขาเป็นผู้ค้นพบ แผนที่ลาย
แทง ชุมทรัพย์แห่งเกาะเซอริกา และเป็นคนเดียว
ที่สามารถอ่านแผนที่ลายแทงได้.

หลังจากที่เขาได้รับมอบภารกิจ เป็นผู้พิทักษ์
คริสตัลแห่งกาลเวลา อายุขัยของเขาจึงยาวนาน.

เลวิส เหลียง (Levis Liang) หนุ่มชาวจีน ผิวขาว ร้างสูงสง่า ผอมยาว เป็นผู้มีปัญญาฉลาดที่สุด สุขุม พุคน้อย ช่อนเร้น เขาเป็นนักแสวงโชคในการเดินเรือผู้หนึ่ง เรือของเขามีขนาดปานกลาง มีลูกเรือราว 30 คน.

บิโม เรย์ (Bimo Ray) เป็นชายร้างสูงใหญ่ และอ้วน หนวดเคราครึ่งใบหน้า มีเชื้อสายอินโดนีเซีย เคยเป็นหัวหน้าหมู่บ้านชาวเลแห่งเกาะชวา แต่ชอบออกแสวงหาความสุข และการผจญภัยเล็กๆ น้อยๆ ไปตามหมู่เกาะต่างๆ ในบรรดาเพื่อนสนิทของเขา บิโม เรย์ เป็นคนร่ารวยที่สุด มีเรือที่ค่อนข้างทันสมัยและดำใหญ่ มีลูกเรือกว่าร้อยชีวิต.

หลุยส์ ไชยยงค์ (Luis Chaiyong) ผิวดำ แดง คิ้วเข้ม ท่าทางทะมัดทะแมง สูง 170 เซนติเมตร เกิดในดินแดนสุพรรณภูมิ มีเชื้อสายเป็นทายาทจอมโจรสลัดในตำนาน แจ็ค สแปโรว์ มีอุปนิสัยชอบทำทาย แข่งขัน ไม่ว่าจะการแข่งขันใดๆ ทั้งในเชิงกีฬา การต่อสู้ กลยุทธ์ เมื่อเขาตัดสินใจเข้าสู่สนามแข่งแล้ว เขาจะได้รับชัยชนะเสมอ. เรือของเขามีขนาดปานกลาง คูภายนอกค่อนข้างซับซ้อน เพราะภายในมีกลไกไว้ป้องกันตัว

และการต่อสู้ เขามีลูกเรือ 30 คน แต่ละคนล้วนเป็นคนที่ฝีมือทั้งการเดินเรือและการต่อสู้.

อาร์เธอ ลู (Arthur Lou) มนุษย์ ผู้ผ่านกาลเวลามาหนึ่งหมื่นปีแล้ว ได้รับบัญชาจากเทพอมตะ ให้เป็นผู้พิทักษ์ผลิตภัณฑ์คลิสตัลแห่งกาลเวลา เขาเป็นผู้พิทักษ์รุ่นล่าสุด เขาเก็บผลิตภัณฑ์คลิสตัลแห่งกาลเวลา ผังไว้ในร่างใกล้กับหัวใจ. อาร์เธอ มีสหายผู้ซื่อสัตย์ เป็นนกทะเล ชื่อ ลู ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเขา ที่คอยเฝ้าและช่วยเหลือเขามาตลอด ลู ทำหน้าที่คุงจากห้องส่องทางไกลให้แก่อาร์เธอ เพื่อส่องหาอาหาร ที่พิภพ ดลอดจนการหลบหลีก ซ่อนอำพรางตัว จากศัตรูและเหล่าคนร้าย.

เทพอมตะ เทพผู้ค้นพบ ผลิตภัณฑ์คลิสตัลแห่งกาลเวลา เนื่องจาก เทพอมตะ ไม่มีร่างที่จะบังคับแสงอาทิตย์ได้ จึงไม่อาจรักษาผลิตภัณฑ์คลิสตัลแห่งกาลเวลาไว้ได้ ครั้งก่อนได้มอบหมายให้ เทพนิดกาฬ (Darkmatter) เป็นผู้รักษา แต่ก็ถูกทรยศ ไม่ทำตามสัญญา เทพอมตะจึงมอบภารกิจนี้ให้แก่สิ่งอื่น หรือผู้อื่นเป็นผู้เก็บรักษาแทน.

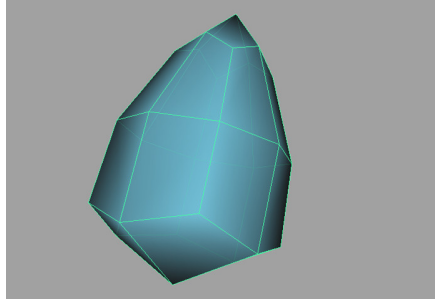
แคร็กเกอร์ เปโรสเปโร (Cracker Perospero) จอมโจรสลัด ผู้เสาะแสวงหา

ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา และเขาล่องรู้ว่ามันอยู่ที่ใด.

จาก และ องค์ประกอบจาก

เกาะมหัศจรรย์ เซอร์กา (Surga) เซอร์กา เป็นภาษาอินโดนีเซีย หมายถึง มหัศจรรย์ เป็นเกาะที่ไม่มีอยู่ในแผนที่โลก มันถูกซ่อนอยู่ในที่ใดที่หนึ่งในทะเลจีนใต้.

คริสตัลแห่งกาลเวลา (Time Crystal) คือ ก้อนผลึกใสสีเงิน ขนาดไข่นกกระทา มันถูกฝังอยู่ในร่างของผู้พิทักษ์ เพื่อบดบังมิให้ถูกแสงอาทิตย์. คริสตัลแห่งกาลเวลา เป็นสมบัติของจักรวาล โดยมีเทพอมตะ เป็นผู้ค้นพบมัน เมื่อครั้งจักรวาลก่อเกิด หลังปฐมกาลของเหตุการณ์บิกแบงค์. คริสตัลแห่งกาลเวลา หากนำออกมาสัมผัสกับแสงของดวงอาทิตย์ หรือดาวฤกษ์ดวงใดก็ตาม หากมีความเข้มข้นพอ จะเป็นการเปิดสวิตช์ให้กับมัน มันจะดูดทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล ไว้ในก้อนผลึก หากปล่อยทิ้งไว้จักรวาลก็มีอันดับสูญ และกลับไปสู่ภาวะบิกครันช์ใหม่อีกรอบ. [บิกครันช์ (Big Crunch?) คือ เหตุการณ์ที่จักรวาลถูกบีบอัดจนเกิดภาวะวิฤต และระเบิดครั้งใหญ่ (Big Bang)]

คริสตัลแห่งกาลเวลา ได้รับการปกป้องมาตลอด เมื่อมาถึงยุคของสิ่งมีชีวิตบนโลก เทพอมตะ ได้เลือกมนุษย์โลกผู้มีเซาว์ปัญญา ในการเก็บรักษามัน แต่ก็กลับส่งผลในทางตรงกันข้ามตามมา นั่นคือ มนุษย์ผู้โง่เขลาและชั่วช้า จะใช้ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา ในการข้ามเวลาไปในอดีตหรืออนาคต ผ่านมิติเวลาที่อยู่ในผลึกคริสตัล เพื่อจุดประสงค์ที่ฝืนกฎธรรมชาติและกฎแห่งกรรม โดยไม่รู้นั่นคือ จุดเริ่มต้นของหายนะของจักรวาล.

คริสตัลแห่งกาลเวลา จึงกลายเป็นสิ่งมหัศจรรย์เพียงชิ้นเดียว และเป็นที่ต้องการของเหล่าจอมโจรสลัด เพื่อต้องการใช้มันแสวงหาสมบัติอันมีค่า. แต่ผู้พิทักษ์คริสตัลแห่งกาลเวลา ก็ปิดซ่อนมันไว้ จนยากที่มนุษย์ผู้ใดจะเข้าถึง กลายเป็นตำนานและคำเล่าลือ ให้นักแสวงโชคต่างค้นหามัน.